226-9/49 COLLECTION OF POEMS

(பாடல் தொகுப்பு)

பக்கம் 1-32

21, 22 [illegible]

~~2~~

226 - 9.

49

9 & 10

For Autograph (Collection of poems and songs)

[illegible] I 15, 26, 30

[illegible]

[illegible] II 1, 2, 4, 5, 7, 10, 19, 21, 22, 23
25, 28, 29, 32

[illegible]

[illegible] III 8, 9, 12, 14, 16, 18, 24,

[illegible]

[illegible] X 3, 27, 31,

[illegible]

[illegible] P.T.O.

[illegible] குறிப்பிட்ட [illegible]
அச்சிட்டுள்ளது [illegible]

1. ✓ வண்டுவிடுத்தான் பாட்டு page 11

2. ✓ அம்மானைக்காரன் பாட்டு page 24

சி. சுப்பிரமணிய பாரதி [illegible] பெரிய பாட்டுத் தொகுதி 1

(copied)

※ சக்தி [illegible] பாட்டு

[illegible]

[illegible] (௨)

[illegible]

[illegible] (௩)

([illegible])

குறிப்பு — [illegible] [illegible] [illegible]

“சக்தி [illegible]” பாட்டுக்கு ஸ்வரக்குறிப்பு: ஆனந்த பைரவி ராகம்; ஆதி தாளம்.

பதபாமா— பஸா நிதா—பம
பம பம பம கா— கமா மபதா..
ரிகா கரிஸரி— ஸகா கமா — கரி
கம கரி — ஸாஸா— ஸாஸாஸஸா

※ “[illegible]” என்பது [illegible]
[illegible]

வேலன் பாட்டு.

[ராகம் - தோடி : திஸ்ர ஏகம் ; ஸ்வர வரிசை:-
காரிகா - காகாகா - ஸாமமா - காரிஸா - ஸாமபாக // காக
பாபாபா - பாபாத - நிதாபா - காகாக - ஸம்பூர்த்தி]

வில்லினை யொத்த புருவம் வளைத்தனை வேலவா - அதில்
வெற்றி கொண்டதிப் பொய்யோ மாய வேலவா.
செல்லினைப் போன்று இதழ்த் திறப்பால் சிறு வள்ளியைக் - கண்டு
சொக்கி, மரமென நின்றனை என்ன மிகக் காட்டிலே.
கல்லினை யொத்த வலிய மனங் கொண்ட - பாதகன் - சிங்கன்
கண் ணிரண்டையும் காக்கைக் கிரை யாக்கு வேலவா!
பல்லினைக் காட்டி வென்றதைப் பழித்திடும் வள்ளியை - நீடு
பார்ப்பனக் கோலந் தரித்துச் சார்ந் தொட்ட வேலவா! (க)

வெள்ளைக் கொக்கைக் கொட்டி முழக்கல் கடலினை - உடல்
வெட்டி மறுகிக் கதறிப் புகைய வெருட்டினையே.
கிள்ளை மொழிச் சிறு வள்ளி யெனும் பெயர்ச் செல்வத்தை - என்றும்
சேர்ந்திட வாழ்வினை யீன்ற வனத்தைப் பெருமானே.
கொள்ளை கொண்டே ... வாழ்வு கெடுத்தவன் - பாவி
கோபன் தின பத்துக் கோடி துறைக் கொத் தொலைத்தாய்!
துள்ளிக் குலாவுந் திரியுந் திருவள மாதைப் போல் - தினைத்
தோட்டத்திலே யொரு பெண்ணை மணம் கொண்ட வேலவா. (உ)

நீறு அடர் மேகலை கொண்டு வாழ்க் கின்ப மாதே - கையால்
அஞ்ச வென்றுவ் பதி கொண்டு மகிழ்ச்சி புனை மாதே -
சிறு பட்டு செம்பட்டு பாவம் மணி பதி யானையும் - இட்டு
நீக்கி மறுமனை கெத்துமேல் காத்திடும் வேலவா.
கூறு பட்ட பல கோடி மனுனன் கூட்டத்தைக் - கண்டு
சொக்காத் தண்டமிழ் குறவர்க் கிறைத்திடும் கோழியாய் -
மாறு பட்ட புகழ் வேறு வழி வைத்து தொண்டு வாய் - எல்லாம்
வையக பெற்ற பெருமை கொண்டு வழு வேலவா! (ந)

இதற்கு ஸ்வரக்கிரமம் :- புன்னாகவராளி ராகம்; திஸ்ர ஏக தாளம்.

நிதத ததத - ஸமம கநிஸ - ஸமமம ...... நம
பபப - பபத - நிதப - மமக - ஸமகா - நி - ஸா.

குறிப்பு:- வேலன் ... [illegible]
... [illegible]

ஓம் சக்தி.
(௩)

(Melody in the end)

(corrected)

3

X

அந்திப் பொழுது.

(காதற் பாட்டு)

கா வென்று கத்திடுங் காக்கை - என்றன்
கண்ணுக் கினிய கருநிறக் காக்கை
மேலைப் பல கிளை மீதில் - இங்கு
விண்ணிடை யந்திப் பொழுதினைக் கண்டே
கூவித் திரியுஞ் சிலவே, சில
கூட்டத்திற் கூடித் திசை தொறும் போகும்.
தேவி பராசக்தி யன்னை - விண்ணில்
செவ் வொளி காட்டிப் பிறைதலைக் கொண்டாள். (௧)

தென்னை மரக் கிளை மீதில் - அங் கோர்
செல்லப் பசுங்கிளி கீச்சிட்டுப் பாயும்.
சின்னஞ் சிறிய குருவி - அது
'ஜிவ்' வென்று விண்ணிடை யூசலிட் டேகும்.
மன்னப் பருந் தோ ரிரண்டு - மெல்ல
வட்ட மிட்டுப் பின் நெடுந் தொலை போகும்.
மன்னர்த் தெருவிலோர் சேவல் - அதன்
பேச்சினிலே "சக்தி வேல்" என்று கூவும். (௨)

செவ் வொளி வானில் மறைந்தே - இளந்
தே நில வெங்கும் பொழிந்தது கண்டீர்
இவ் வள வான பொழுதில் - அவள்
ஏறி வந்தே யுச்சி மாடத்தின் மீது
கொவ்வை யிதழ் நகை வீச - வழிக்
கோலத்தைக் கொண்டு நிலவைப் பழித்தாள்
செல்வது, செல்வது பெண்மை - ஆ!
செல்வது செப்புவது செல்வது காதல். (௩)

காதலினா லுயிர் தோன்றும் - இங்கு
காதலினா லுயிர் வீரத்தி லேறும்
காதலினா லறி வெய்தும் - இங்கு
காதல் கவிதைப் பயிரை வளர்க்கும்
ஆதலினா லவள் கையைப் - பற்றி
அற்புத மென்று கண்ணிடை யொற்றி
வேதனை யின்றி யிருந்தேன் - அவள்
வீணைக் குரலிலோர் பாட்டிசைத் திட்டாள். (௪)

~~[illegible]~~ காதலின் பாட்டு.

கோல மிட்டு விளக்கினை யேற்றிக்
கூட நின்று பராசக்தி முன்னே
நூல மிட்டு புகழ்ச்சிகள் சொல்வார்
உன்னை கண்டுணர் வையத்து (மக்கள்) மக்கள்
நால பெற்றும் பராசக்தி தோற்றம்
ஞான மென்று விளக்கினை யேற்றி
காவல் கொண்டு நீ திட்டிய வேண்டும்
காத லென்ப தொர் கோயிலின் கண்ணே (5)

not B's handwriting.
C. Viswanathan
12.5.49

ஓம் சக்தி
(௯)

காற்று வெளி.

(காதற் பாட்டு.)

காற்று வெளி யிடைக் கண்ணம்மா- நின்றன்-
காதலை யெண்ணிக் களிக்கின்றேன்- அமு-
தூற்றினை யொத்த இதழ்களும்- நில
வூறித் ததும்பும் விழிகளும்- பத்து
மாற்றுப் பொன் னொத்த நின் மேனியும்- இந்த
வையத்தில் யா னுள்ள மட்டும்- எனை
வேற்று நினை வின்றித் தேற்றியே- இங்கோர்
விண்ணவ னாகப் புரியுமே- இந்தக் (காற்று வெளி) (௧)

நீ யெனதின் னுயிர் கண்ணம்மா- எந்த
நேரமும், நின்றனைப் போற்றுவேன்- துயர்
போயின, போயின, துன்பங்கள்- நினைப்
பொன் னெனக் கொண்ட பொழுதிலே- என்றன்
வாயினிலே அமு தூறுதே- கண்ணம்
மா வென்ற பேர் சொல்லும் போழ்திலே- உயிர்த்
தீயினிலே வளர் சோதியே- என்றன்
சிந்தனையே, என்றன் சித்தமே! - இந்தக் (காற்று வெளி) (௨)

இராகம் [illegible]:—

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

Not B's handwriting
12-5-49

ஓம் சக்தி.

(௩)

வரம் கேட்டல்.

விண்ணும் மண்ணும் தனியாளும் - எங்கள்
வீரை சக்தி நினதருளே - என்றன்
கண்ணும் கருத்து மெனக்கொண்டு - அன்பு
கசிந்து கசிந்து கசிந்துருகி - நான்
பண்ணும் பூசனைகள் எல்லாம் - வெறும்
பாலை வனத்திலிட்ட நீரோ? - உனக்
கெண்ணுஞ் சிந்தை யொன்றிலையோ - அறி
வில்லாத் தெய்வ மிருப்பாயோ? (௧)

நீயே சரணமென்று கூவி - என்றன்
நெஞ்சிற் பெருமை கொண்டு - அது
தாயே யெனக்கு மிக நிதியும் - அறந்
தன்னைக் காக்கு மொரு திறனும் - தரு
வாயே யென்று பணிந் தேத்திப் - பல
வாறு நினது புகழ் பாடி - வாய்
ஓயே னுரை துணையாமோ? - நின
துண்மை தெய்வ மதிலேனோ? (௨)

காளி, வலிய சாமுண்டீ - ஓங்
காரத் தலைவி யென் னிராணி - பல
நாளிங் கெனையலைக்க லாமோ? - உள்ளம்
நாடும் பொருளடைந் திடேனோ - ஆளாக்குத்
தாளில் வருந் துயரம் கேட்டேனோ? - அது
தாரா யெனி லுயிரைத் தீராய் - துன்பம்
தீரு முயிர் தரிக்க மாட்டேன் - கரு
நீலி யென் னியல் பறியாயோ? - (௩)

நின்னைச் சில வரங்கள் கேட்பேன் - அவை
நேரே யின்றெனக்குத் தருவாய் - என்றன்
முன்னைத் தீய வினைப் பயன்கள் - இன்னும்
மூளா தழிந்திடுதல் வேண்டும் - இனி
என்னைப் புதிய வுயிராக்கி - எனக்
கேதுங் கவலையறச் செய்~~து~~ - மதி
தன்னை மிகத் தெளிவு செய்து - என்றும்
சந்தோஷங் கொண்டிருக்கச் செய்வாய். (௪)

தோளை வலிவுடைய தாக்கி - உடற்
சோர்வும் பிணி பலவும் போக்கி - அரி
வாளைக் கொண்டு பிளந்தாலும் - கட்டு
மாறா வுடலுறுதி தந்து - சுடர்
நாளைக் கண்டதோர் மலர் போலே - ஒளி
நண்ணித் திகழு முகந் தந்து - மத
வேளை வெல்லு முறை கூறித் - தவ
மேன்மை கொடுத்தருளல் வேண்டும். (௫)

எண்ணுங் காரியங்க ளெல்லாம் — வெற்றி
ஏறப் புரிந்தருள வேண்டும் — தொழில்
பண்ணப் பெருநிதியம் வேண்டும் — அதிற்
பல்லோர் துணைபுரிதல் வேண்டும் — சுவை
நண்ணும் பாட்டினொடு தாளம் — மிக
நன்றா வுளத் தழுந்தல் வேண்டும் — பல
பண்ணிற் கோடி வகை யின்பம் — நான்
பாடத் திறனடைதல் வேண்டும். (௬)

கல்லை வயிர மணி யாக்கல் — செம்பைக்
கட்டித் தங்க மெனச் செய்தல் — வெறும்
புல்லை நெல் லெனப் புரிதல் — பன்றிப்
போத்தைச் சிங்க வேறாக்கல் — மண்ணை
வெல்லத் தினிப்பு வரச் செய்தல் — என
விந்தை தோன்றிட இந்நாட்டை — நான்
தொல்லை தீர்த் துயர்வு கல்வி — வெற்றி
சூழும் வீர மறி வாண்மை. (௭)

கூடுந் திரவியத்தின் குவைகள் — திறல்
கொள்ளுங் கோடி வகைத் தொழில்கள் — இவை
நாடும் படிக்கு வினை செய்து — இந்த
நாட்டோர் கீர்த்தி யெங்கு மோங்கக் — கலி
சாடுந் திற னெனக்குத் தருவாய் — அடி
தாயே உனக் கரிய துண்டோ? — மதி
மூடும் பொய்ம்மை யிரு ளெல்லாம் — எனை
முற்றும் விட் டகல வேண்டும். (௮)

ஐயந் தீர்ந்து விடல் வேண்டும் — புலை
அச்சம் போ யொழிதல் வேண்டும் — பல
பையச் சொல்லுவதி லென்னே — முன்னைப்
பார்த்தன் கண்ண னிவர் நேரா — எனை
உய்யக் கொண் டருள வேண்டும் — அடி
உன்னைக் கோடி முறை தொழுதேன் — இனி
வையத் தலைமை யெனக் கருள்வாய் — அன்னை
வாழி, நின்ன தருள் வாழி. — (௯)

~~ஓம்~~

[(ஓம்) காளி வலிய சாமுண்டீ — ஓங்
காரத் தலைவி யென் னிராணி.]

இதுவே லக்ஷியம்:—

குறிப்பு:— காளி, ~~[illegible]~~ சக்தி, ~~[illegible]~~ மாரி ~~[illegible]~~ முதலான உலகத்தின் மேல சக்திகளைக் குறிக்கும் பெயர்களாம்.

ஓம் சக்தி

(அ)

முத்து மாரி.

[illegible] (copies) I 7

(1) உலகத்து நாயகியே — எங்கள் முத்து மாரியம்மா, எங்கள் முத்து மாரி;
உன் பாதம் சரண் புகுந்தோம் — எங்கள் முத்து மாரியம்மா, எங்கள் முத்து மாரி —

கலகத் தரக்கர் பலர் — எங்கள் முத்து மாரியம்மா, எங்கள் முத்து மாரி — (எங்கள்)
கருத்தினுள்ளே புகுந்து விட்டார் — எங்கள் முத்து மாரியம்மா, எங்கள் முத்து மாரி —

பல கற்றும் பல கேட்டும் — எங்கள் முத்து மாரியம்மா, எங்கள் முத்து மாரி —
பயனொன்று மில்லையடி — எங்கள் முத்து மாரியம்மா, எங்கள் முத்து மாரி —

நிலையெங்கும் காணவில்லை — எங்கள் முத்து மாரியம்மா, எங்கள் முத்து மாரி —
நின் பாதம் சரண் புகுந்தோம் — எங்கள் முத்து மாரியம்மா, எங்கள் முத்து மாரி —

(2) துணி வெளுக்க மண்ணுண்டு — எங்கள் முத்து மாரியம்மா எங்கள் முத்து மாரி —
தோல் வெளுக்கச் சாம்பருண்டு — எங்கள் முத்து மாரியம்மா, எங்கள் முத்து மாரி —
மணி வெளுக்கச் சாணையுண்டு — எங்கள் முத்து மாரியம்மா, எங்கள் முத்து மாரி
மனம் வெளுக்க வழியில்லை — எங்கள் முத்து மாரியம்மா, எங்கள் முத்து மாரி —
பிணிகளுக்கு மாற்றுண்டு — எங்கள் முத்து மாரியம்மா, எங்கள் முத்து மாரி —
பேதைமைக்கு மாற்றில்லை — எங்கள் முத்து மாரியம்மா, எங்கள் முத்து மாரி —
அணிகளுக்கோ ரெல்லையில்லாய் — எங்கள் முத்து மாரியம்மா, எங்கள் முத்து மாரி —
அடைக்கலம் இங்குனைப் புகுந்தோம் — எங்கள் முத்து மாரியம்மா, எங்கள் முத்து மாரி!

[illegible]:-

ஓம் சக்தி

(57)

(ராகம் - ஆதி) ~~ஜயம் பாட்டு~~ ஜய முண்டு

(கேசரி) பக்தி III 8

6

(பல்லவி)

ஜய முண்டு, பய மில்லை, மனமே - இந்த
ஜன்மத்தி லே விடுதலை யுண்டு, நிலை யுண்டு; (ஜய முண்டு)

(அநுபல்லவி)

பய னுண்டு பக்தியினா லே - நெஞ்சிற்
பதி வுற்ற குல சக்தி சர ணுண்டு; பகை யில்லை (ஜய முண்டு)

(சரணங்கள்)

புய முண்டு குன்றத்தைப் போ லே - சக்தி
பொற் பத முண் டதன் மே லே -
நியம மெல்லாம் சக்தி நினை வன்றிப் பிறி தில்லை;
நெறி யுண்டு; குறி யுண்டு; குல சக்தி வெறி யுண்டு -
(ஜய முண்டு) (1)

மதி யுண்டு செல்வங்கள் சேர்க்கும் - தெய்வ
வலி யுண்டு தீமையைப் பேர்க்கும்
விதி ~~[illegible]~~ யுண்டு; தொழிலுக்கு விளை யுண்டு; குறை வில்லை;
விசனப் பொய்க் கடலுக்குக் குமரன் கைக் கணை யுண்டு;
(ஜய முண்டு) — (2)

அலை பட்ட கடலுக்கு மே லே - சக்தி
அருள் என்னுந் தோணியி னா லே
தொலை பட்டுக் கரை யுற்றுத் துய ரற்று, விடு பட்டுத்
துணி வுற்ற குல சக்தி சரணத்தில் முடி தொட்டு
(ஜய முண்டு) (3)

இதற்கு [illegible] —

ஓம் சக்தி

(அ)

ஜய பேரிகை.

பல்லவி.

ஜய பேரிகை கொட்டடா — கொட்டடா
ஜய பேரிகை கொட்டடா!

சரணங்கள்

பய மெனும் பேய் தனை யடித்தோம் — பொய்மைப்
பாம்பைப் பிளந் துயிரைக் குடித்தோம்
வியனுல கனைத்தையு மமுதென நுகரும்
வேத வாழ்வினைக் கைப் பிடித்தோம் — (ஜய பேரிகை) (1)

இரவியி னொளியிடைக் குளித்தோம் — ஒளி
யின்னமு தினையுண்டு களித்தோம் —
கரவினில் வந்துயிர்க் குலத்தினை யழிக்கும்
காலன் நடுநடுங்க விழித்தோம் — (ஜய பேரிகை) — (2)

காக்கை, குருவி யெங்கள் ஜாதி — நீள்
கடலு மலையு மெங்கள் கூட்டம்
நோக்குந் திசை யெலாம் நாமன்றி வேறில்லை;
நோக்க, நோக்கக் களியாட்டம். (ஜய பேரிகை) — (3)

இதற்கு வர்ந்தேய் —

ஓம் சக்தி
(கி)

10

(Copied) II

10

கிளி தூது.

(முருகக் கடவுள் மீது பாடியது.)

பல்லவி:-

சொல்ல வல்லாயோ? — கிளியே
சொல்ல நீ வல்லாயோ?

வல்ல வேல் முருகன் — தனை யிங்கு
வந்து கலந்து மகிழ்ந்து குலா வென்று (சொல்ல)

சரணங்கள்.

தில்லை யம்பலத் தே — நடனம்
செய்யு மமரர் பிரான் — அவன்
செல்வத் திரு மகனை — இங்கு வந்து
சேர்ந்து கலந்து மகிழ்ந் திடுவா யென்று (சொல்ல) (1)

அல்லிக் குளத்து அரு கே — ஒரு நாள்
அந்திப் பொழுதினி லே — அங்கு
மெல்லச் செல மருகன் பாய் — இட்டு விரி
முற்று மறந் திடக் கற்ற துண் டோ வென்று (சொல்ல) (2)

பாலை வனத் திடை யே — தன்னைக் கைப்
பற்றி நடக்கை யிலே — தன் கை
வேலின் மிசை யாணை — வைத்துச் சொன்ன
வார்த்தை மொழிகளைத் தீர்ந்த செல்வ மென்று (சொல்ல) (3)

[illegible] :-

ஓம் சக்தி

உ

வண்டிக்காரன் பாட்டு.

(அண்ணனுக்கும் தங்கைக்கும் ஸம்பாஷணை.)

"காட்டு வழி தனிலே
அண்ணே!
கள்ளர் பயமிருந்தால்?"
"எங்கள் —
வீட்டுக் குல தெய்வம் — தங்காய்!
வீரம்மை காக்குமடா!" (1)

"நிறுத்து வண்டியென்றே — கள்ளர்
நெருங்கிக் கேட்கையிலே"
"எங்கள்
கறுத்த மாரியின் பேர் — சொன்னால்
காலனு மஞ்சு மடா!" (2)

[illegible]

[illegible]

[illegible]
([illegible])

12

[illegible]
[[illegible])

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (க)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (உ)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (ங)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (ச)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (ரு)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௬)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (எ)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (அ)

13

[illegible]

தொண்டை நாட்டுநின் கிளை வெள்ளம் - அந்தத்
தேவ சேர் [illegible] புனைக் [illegible].
இதந்த சேர் [illegible] [illegible] [illegible] - [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]. (௪)

இதற்கு பதவுரை:—

தெளிவு:-

([illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] தொண்டை [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible].)

ஓம் சக்தி
(~~[illegible]~~ [illegible])

(A-33) P. [illegible]

அழகுத் தெய்வம்

மங்கியதோர் நிலவினிலே கனவில் இது கண்டேன்;
வயது பதி னாறிருக்கும்; இளவயது மங்கை.
பொங்கி வரும் பெருநிலவு போன்ற வொளி முகமும்,
புன்னகையின் புதுநிலவும், போற்ற வருந் தோற்றம்!
துங்க மணி மின் போலும் வடிவத்தாள் வந்து:-
"தூங்காதே! எழுந் தென்னைப் பார்" என்று சொன்னாள்.
அங் கதனிற் கண் விழித்தேன். அடடா! ஓ! அடடா!
அழ கென்னுந் தெய்வந் தா னது வென்றே யறிந்தேன். (1)

"யோகந் தான் சிறந்ததோ? தவம் பெரிதோ?" என்றேன்;
"யோகமே தவம்; தவமே யோகம்" என உரைத்தாள்.
"ஏகமோ பொருள்; அன்றி யிரண் டோ?" என்றேன்;
"இரண்டு மாம்; ஒன்று மாம்; யாவு மாம்" என்றாள்.
"தாக மறிந் தீயு மருள் வான் மழைக் குண்டோ?
தாகத்தின் துயர் மழை தா னறிந்திடுமோ?" என்றேன்.
"வேக முறு மடப்பத்தை வெறிப் பற்று மழைதான்
வரும் பு[illegible] மெய்யதோ, வேறோ?" என்றாள். (2)

"காலத்தின் விதி மதியைக் கடந்திடுமோ?" என்றேன்.
"காலமே மதியினுக் கோர் கருவியாம்" என்றாள்.
"ஞாலத்தில் விரும்பியது நண்ணுமோ?" என்றேன்.
"நாலிலே ஒன் றிரண்டு பலித்திடலாம்" என்றாள்.
"ஏலத்தில் வருவதோ எண்ணமது?" என்றேன்.
"எண்ணமே எண்ணியது நண்ணும் காண்" என்றாள்.
"சீலத்தை விடல் வேண்டுமோ?" என்றேன்
முகத்தில் அருள் காட்டினாள். மோன வடிவு தீர்ந்தேன். (3)

இதுவே [illegible] —

ஓம் சக்தி.
(மட)

(A.20) 15

பெண்மை.

பெண்மை வாழ்கென்று கூத்திடுவோமடா!
பெண்மை வெல்கென்று கூத்திடுவோமடா!
தண்மை, இன்பம், நற் புண்ணியஞ் சேர்ந்தன
தாயின் பெயரும், சதி யென்ற நாமமும். (1)

அன்பு வாழ்கென் றமைதியி லாடுவோம்-
ஆசைக் காதலைக் கைகொட்டி வாழ்த்துவோம்
துன்பம் தீர்வது பெண்மையினாலடா,
சூரப் பிள்ளைகள் தாயென்று போற்றுவோம். (2)

வலிமை சேர்ப்பது தாய்முலைப் பாலடா,
மானஞ் சேர்க்கு மனைவியின் வார்த்தைகள்;
கலி யழிப்பது பெண்க ளறமடா;
கைகள் கோத்துக் களித்து நின் றாடுவோம். (3)

பெண் ணறத்தினை ஆண்மக்கள் வீரந்தான்
பேணு மாயிற் பிறகொரு தாழ்வில்லை.
கண்ணைக் காக்கு மிரண் டிமை போலவே-
காத லின்பத்தைக் காத்திடு வோமடா- (4)

சக்தி யென்ற மதுவை யுண்போமடா-
தாளங் கொட்டித் திசைகள் அதிரவே-
ஒத்தியல்வதோர் பாட்டுங் குழல்களும்
ஊர் வியக்கக் களித்து நின் றாடுவோம். (5)

உயிரைக் காக்கும்; உயிரினைச் சேர்த்திடும்;
உயிரினுக் குயிராய் இன்பமாகிடும்;
உயிரு நும்மிடற் பெண்மை இனிதடா,
ஊது கொம்புகள்! ஆடு களி கொண்டே. (6)

"போற்றி தாய்!" என்று தோள் கொட்டி யாடுவீர்;
புகழ்ச்சி கூறுவீர் காதற் கிளிகட் கே-
நூற்றி ரண்டு மலைகளைச் சாடுவோம்-
நுண் ணிடைப் பெண் ணொருத்தி பணியிலே. (7)

"போற்றி தாய்!" என்று தாளங்கள் கொட்டடா!
"போற்றி தாய்!" என்று பொற்குழ லூதடா!
காற்றி லேறியவ் விண்ணையுஞ் சாடுவோம்-
காதற் பெண்கள் கடைக்கண் பணியிலே (8)

அன்ன மூட்டிய தெய்வ மணிக் கையின்
ஆணை காட்டில் அனலை விழுங்குவோம்
கன்னத்தே முத்தங் கொண்டு களிப்பினும்
கையைத் தள்ளும் பொற் கைகளைப் பாடுவோம்— (9)

இதரு வாக்கியம்:-

ஓம் சக்தி.

சொல்.

[சொல் ஒன்று வேண்டும். தேவசக்திகளை நம்முள்ளே நிலை பெறச் செய்யும் சொல் வேண்டும்.]

தேவர் வருக வென்று சொல்வதோ? — ஒரு
செம்மைத் தமிழ் மொழியை நாட்டினால்,
ஆவ லறிந்து வருவீர் கொலோ? — உம்மை
யன்றி யொரு புகலு மில்லையே. (1)

"ஓம்" என் றுரைத்து விடிற் போதுமோ? — அதில்
உண்மைப் பொருள் அறிய லாகுமோ?
தீமை யனைத்து மிறந் தேகுமோ? — என்றன்
சித்தந் தெளிவு நிலை கூடுமோ? (2)

"உண்மை யொளிர்க" வென்று பாடவோ? — அதில்
உங்க ளருள் பொருந்தக் கூடுமோ?
வண்மை யுடையதொரு சொல்லினால் — உங்கள்
வாழ்வு பெற விரும்பி நிற்கிறோம். (3)

"தீமை யழித்திடுக வேண்டுவோம்" — என்று
செப்பு மொழி வலிய தாகுமோ?
[illegible] — எம்மை
[illegible] துயரமின்றி வாழ்த்துவீர். (4)

வான மழை பொழிதல் போலவே — நித்தம்
வந்து பொழியுமின்பம் கூட்டுவீர்;
கானை யழித்து மனை கட்டுவீர் — துன்பக்
கட்டைச் சிதற வழி வெட்டுவீர். (5)

வாழி யழிய நிலை காட்டுவீர் — அங்கு
ஒட்டுஞ் சிறுமைகளை ஓட்டுவீர்
தெய்வ ஒளி வழியை நாட்டுவீர் — நல்ல
தீரம் பெறத் தொழிலை யூட்டுவீர். (6)

மின்னல் அனைய திறல் ஓங்கவே — உயர்
வெள்ளம் [illegible] வாழவே —
இன்னும் ஒரு நூறு ஆண்டுமே — இங்கு
எம்மை யமர நிலை சேர்க்கவே — (7)

தெய்வக் கனல் விளைந்து காக்கவே — நம்மைச்
சேரும் இருள் அழிந்து தீர்க்கவே.
கை வைத்தது பசும் பொன் ஆகவே — எங்கும்
காரியம் யாவும் ஒளிர்ந்து ஓங்கவே. (8)

"வலிமை, வலிமை" என்று பாடுவோம் — என்றும்
வாழுஞ் சுடர்க் குலத்தை நாடுவோம் —
கலியைப் பிளந்திடக் கை ஓங்கினோம் — நெஞ்சிற்
கவலை யிருள் அனைத்தும் நீங்கினோம். (9)

அமிழ்தம், அமிழ்தம் என்று கூவுவோம்; — நித்தம்
அன்னையைப் பணிந்து மலர் தூவுவோம் —
தமிழிற் பழ மறையைப் பாடுவோம் — என்றும்
தலைமை, பெருமை, புகழ் கூடுவோம் — (10)

(தொடர் வரும்)

திருத்து ஸீக்கிரம்:—

[illegible]
([illegible])
[illegible]

(A-26) P. [illegible]

(18)

18

பல்லவி.

வேண்டு மழை [illegible] [illegible] [illegible] — அம்மா!

சரணங்கள்

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] — (வேண்டு மழை) (1)

[illegible]
[illegible],
[illegible]
[illegible],
[illegible],
[illegible],
[illegible]
[illegible] — (வேண்டு மழை) — (2)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible],
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (வேண்டு மழை) (3)

[illegible] —

ஓம் சக்தி

(A-47) (copied) [illegible] II 19 19

பக்தியாலே

பல்லவி.

பக்தியாலே — இந்தப்
பாரினில் எய்திடு மேன்மைகள் சேருமே!

சரணங்கள்.

(1) பக்தியினாலே — இந்தப்
பாரினில் எய்திடு மேன்மைகள் சேருமே!

சித்தந் தெளியும் — இங்கு
செய்கை யனைத்திலுஞ் செம்மை பிறந்திடும்

வித்தைகள் சேரும் — நல்ல
வீர ருறவு கிடைக்கும் மனத்திடைத்

தத்துவ முண்டாம் — நெஞ்சிற்
சஞ்சலம் நீங்கி உறுதி விளங்கிடும் — பக்தியாலே!

2. காமப் பிசாசைக் — குதிக்
கால்கொண் டடித்து விழுத்திட லாகும் இத்

தாமசப் பேயைக் — ~~[illegible]~~ கொண்டு
~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ தாக்கி மடித்திட லாகும் எந்நாளும்

தீமையை எண்ணி — அஞ்சுந்
தேம்பற் பிசாசைத் திருகி யெறிந்து பொய்ந்

நாமமி லாதே — உண்மை
நாமத்தி னாலிங்கு நன்மை விளைந்திடும் — பக்தியாலே!

3. ஆசையைக் கொல்வோம் — புலை
அச்சத்தைக் கொன்று பொசுக்கிடுவோம் — கெட்ட

பாச மறுப்போம் — இங்கு
பார்வதி சக்தி விளங்குதல் கண்டதை

மோசஞ் செய்யாமல் — உண்மை
முற்றிலுங் கண்டு வணங்கி வணங்கியோர்

ஈசனைப் போற்றி — இன்பம்
யாவையு முண்டு புகழ்கொண்டு வாழ்குவம் — பக்தியாலே!

4. சோர்வுகள் போகும் — பொய்ச்
சுகத்தை விட்டே மெய்ச் சுகம் பெற லாகும் நற்

பார்வைகள் தோன்றும் — மிடிப்
பாம்பு கடித்த விடமகன் றே நல்ல

சேர்வைகள் சேரும் — பல
செல்வங்கள் செய்தி மகிழ்ச்சி பிறந்திடும்

தீர்வைகள் தீரும் — பிணி
தீரும் பலபல இன்பங்கள் சேர்ந்திடும் — பக்தியாலே!

"பக்தியாலே" — தொடர்ச்சி.

(5) கல்வி வளரும் — பல
காரியம் கைகூடும் வீரிய மோங்கிடும்
அல்ல லொழியும் — நல்ல
ஆண்மை யுண் டாகு மறிவு தெளிந் திடும்.

சொல்லுவ தெல்லாம் — மறைச்
சொல்லினைப் போலப் பயனுள தாகு மெய்
வல்லமை தோன்றும் — தெய்வ
வாழ்க்கை யுற் றே யிங்கு வாழ்ந் திட லாம் இந்தப் — பக்தியினாலே!

(6) சோம்ப லழியும் — உடல்
சொன்ன படிக்கு நடக்கும் முடி சாயும்
கூம்புத லின்றி — நல்ல
கோபுரம் போல நிமிர்ந்து நிலை பெறும்
வீம்புகள் போகும் — நல்ல
வீர முண் டாகிப் பயங்கள் பறக்கும்; பொய்ப்
பாம்பு மடியும் — மெய்ப்
பரம் வென்று நல்ல நெறிக ளுண் டாய் விடும் — பக்தியாலே!

(7) சந்ததி வாழும் — வெறுஞ்
சஞ்சலம், கெட்டு வலிமைகள் சேர்ந் திடும்.
இந்தப் புவிக்கே — இங் கோர்
ஈச னுண் டாயின், அறிக்கை — யிட்டேன்:— "உன்றன்
இந்த மலர்த் தாள் — துணை!
காதல், மகவு, வளர்ந் திட வேண்டு மென்
சிந்தை யதிற் றே — அருள்
செய் திட வேண்டு மென்று வரு மெய் திடும் — பக்தியாலே!

ஓம் சக்தி

௧௭.

காளிப் பாட்டு

(Colour)

யாது மாகி நின்றாய் - காளி,
எங்கும் நீ நிறைந்தாய்;
தீது நன்மை யெல்லாம் - காளி
தெய்வ லீலை யன்றோ?
பூத மைந்து மானாய் - காளி
பொறிக ளைந்து மானாய்
போத மாகி நின்றாய் - காளி
பொறிகளைக் கடந்தாய் (௧)

இன்ப மாகி விட்டாய் - காளி
என்னு ளே புகுந்தாய்;
பின்பு நின்னை யல்லால் - காளி
பிறிது நானு முண்டோ?
அன்பு தந்து விட்டாய் - காளி
ஆண்மை தந்து விட்டாய்
துன்பம் நீக்கி விட்டாய் - காளி
துயர மழித்து விட்டாய். (௨)

இதற்கு வசனம்:—

யேசு கிறிஸ்து.

(ஸ்ரீமான் சி. சுப்பிரமணிய பாரதி பாடியது.)

“ஈசன் வந்து சிலுவையில் மாண்டான்;
எழுந் துயிர்த்தனன் நாள் ஒரு மூன்றில்;
நேச மா மரியா மக்தலேநா
நேரிலே யிந்தச் செய்தியைக் கண்டாள்.”
தேசத்தீர்! இதன் உட் பொருள் கேளீர்:—
தேவர் வந்து நமக்குட் புகுந்தே
நாச மின்றி நமை நித்தங் காப்பார்,
நம் அஹந்தையை நாம் கொன்று விட்டால்.

அன்பு காண் மரியா மக்தலேநா,
ஆவி காணுதிர் யேசு கிறிஸ்து.
முன்பு தீமை வடிவினைக் கொன்றால்
மூன்று நாளினில் நல் லுயிர் தோன்றும்.
பொன் பொலிந்த முகத்தினிற் கண்டே,
போற்றுவாள் அந்த நல் லுயிர் தன்னை,
அன் பெனும் மரியா மக்தலே நா.
ஆஹ! சாலப் பெருங் களி யிஃதே.—

உண்மை யென்ற சிலுவையிற் கட்டி,
உணர்வை ஆணித் தயங்கொண் டடித்தால்
வண்மைப் பே ருயிர்—யேசு கிறிஸ்து—
வான மேனியில் அங்கு விளங்கும்.
பெண்மை காண் மரியா மக்தலே நா,
பேணும் நல் லறம் யேசு கிறிஸ்து.
நுண்மை கொண்ட பொரு ளிது கண்டீர்
நொடியி லிஃது பயின் றிட லாகும்.

ஓம் சக்தி.

[தீய ஒழுக்கத்தில் நின்ற மேரி மக்தலேன் என்பாள் யேசு கிறிஸ்துவை அடைந்து, தனது ஒழுக்கத்திற்காகப் பரிதபித்து தன்னைக் கடையேற்ற வேண்டுமென்று வேண்டினாள். யேசுவும் அவளுக்கு அருள் புரிந்தார். யேசு புதைக்கப்பட்ட மூன்றாநாள் அவருடம்புடன் எழுந்து விண்ணேகினதை மேரி மக்தலேன் கண்ணால் கண்டு [illegible] புராணம் [illegible] கு கவி

ஓம்.

புதிய ஆத்திசூடி.

சி - சுப்பிரமணியபாரதி

இயற்றியது.

புதுவை வித்யா ரத்நாகரம் பிரஸ்.

விலை பை - .௫

௧௯௧௫.

ஓம்.

சக்திதுணை.

3

புதிய ஆத்திசூடி.

காப்பு.

பரம் பொருள் வாழ்த்து.

ஆத்தி சூடி யிளம்பிறை யணிந்து
மோனத் திருக்கு முழுவெண் மேனியான்,
கருநிறங் கொண்டு பாற்கடல் மிசைக்கிடப்போன்,
மகமது நபிக்கு மறையருள் புரிந்தோன்,
ஏசுவின் தந்தை யெனப்பல மதத்தினர்
உருவகத் தாலே யுணர்ந்துண ராது
பலவகை யாகப் பரவிடும் பரம்பொருள்
ஒன்றே; அதனியல் ஒளியுறு மறிவாம்;
அதனிலை கண்டார் அல்லலை யகற்றினார்;
அதனருள் வாழ்த்தி யமரவாழ் வெய்துவோம்.

நூல்.

௧. அச்சந் தவிர்.
௨. ஆண்மை தவறேல்.
௩. இளைத்த லிகழ்ச்சி.
௪. ஈகை திறன்.
௫. உடலினை யுறுதிசெய்.
௬. ஊண்மிக விரும்பு.
௭. எண்ணுவ துயர்வு.
௮. ஏறுபோல் நட.
௯. ஐம்பொறி யாட்சிகொள்.
௧௦. ஒற்றுமை வலிமையாம்.
௧௧. ஓய்த லொழி.
௧௨. ஔடதங் குறை.
௧௩. கற்ற தொழுகு.
௧௪. கால மழியேல்.
௧௫. கிளைபல தாங்கேல்.
௧௬. கீழோர்க் கஞ்சேல்.
௧௭. குன்றென நிமிர்ந்துநில்
௧௮. கூடித்தொழில் செய்.
௧௯. கெடுப்பது சோர்வு.
௨௦. கேட்டிலுந் துணிந்துநில்.
௨௧. கைத்தொழில் போற்று.

௨௨. கொடுமையை யெதிர்த்துநில்.
௩. கோல்கைக் கொண்டுவாழ்.
௨௪. கவ்வியதை விடேல்.
௨௫. சரித்திரத் தேர்ச்சிகொள்.
௨௬. சாவதற் கஞ்சேல்.
௨௭. சிதையா நெஞ்சுகொள்.
௨௮. சீறுவோர்ச் சீறு.
௨௯. சுமையினுக் கிளைத்திடேல்.
௩௦. சூரரைப் போற்று.
௩௧. செய்வது துணிந்துசெய்.
௩௨. சேர்க்கை யழியேல்.
௩௩. சைகையிற் பொருளுணர்.
௩௪. சொல்வது தெளிந்துசொல்.
௩௫. சோதிடந் தனையிகழ்.
௩௬. சௌரியந் தவறேல்.
௩௭. ஞமலிபோல் வாழேல்.
௩௮. ஞாயிறு போற்று.
௩௯. ஞிமிரென இன்புறு.
௪௦. ஞெகிழ்வ தருளின்.
௪௧. ஞேயங் காத்தல்செய்.
௪௨. தன்மை யிழவேல்.
௪௩. தாழ்ந்து நடவேல்.

புதிய ஆத்திசூடி.

௪௪. திருவினை வென்றுவாழ்.

௪௫. தீயோர்க் கஞ்சேல்.

௪௬. துன்ப மறந்திடு.

௪௭ தூற்றுத லொழி.

௪௮. தெய்வ நீ யென்றுணர்.

௪௯. தேசத்தைக் காத்தல்செய்.

௫௦. தையலை யுயர்வுசெய்.

௫௧. தொன்மைக் கஞ்சேல்.

௫௨. தோல்வியிற் கலங்கேல்.

௫௩. தவத்தினை நிதம்புரி.

௫௪. நன்று கருது.

௫௫. நாளெலாம் வினைசெய்.

௫௬. நினைப்பது முடியும்.

௫௭. நீதிநூல் பயில்

௫௮. நுனியளவு செல்.

௫௯. நூலினைப் பகுத்துணர்.

௬௦. நெற்றி சுருக்கிடேல்.

௬௧. நேர்படப் பேசு.

௬௨. நையப் புடை.

௬௩. நொந்தது சாகும்.

௬௪. நோற்பது கைவிடேல்.

௬௫. பணத்தினைப் பெருக்கு.

௬௬. பாட்டினி லன்புசெய்.
௬௭. பிணத்தினைப் போற்றேல்.
௬௮. பீழைக் கிடங்கொடேல்.
௬௯. புதியன விரும்பு.
௭௦. பூமி யிழக்திடேல்.
௭௧. பெரிதினும் பெரிதுகேள்.
௭௨. பேய்களுக் கஞ்சேல்.
௭௩. பொய்மை யிகழ்.
௭௪. போர்த்தொழில் பழகு
௭௫. மந்திரம் வலிமை.
௭௬. மானம் போற்று.
௭௭. மிடிமையி லழிந்திடேல்.
௭௮. மீளுமா றுணர்ந்து கொள்.
௭௯. முனையிலே முகத்துநில்.
௮௦. மூப்பினுக் கிடங்கொடேல்.
௮௧. மெல்லத்தெரிந்து சொல்.
௮௨. மேழி போற்று.
௮௩. மொய்ம்புறத் தவஞ்செய்
௮௪. மோனம் போற்று.
௮௫. மௌட்டியந் தனைக்கொல்.
௮௬. யவனர்போன் முயற்சிகொள்.
௮௭. யாரையு மதித்துவாழ்.

புதிய ஆத்திசூடி.

௮௮. யௌவனங் காத்தல்செய்.
௮௯. ரஸத்திலே தேர்ச்சிகொள்.
௯௦. ராஜஸம் பயில்.
௯௧. ரீதி தவறேல்.
௯௨. ருசிபல வென்றுணர்.
௯௩. ரூபஞ் செம்மைசெய்
௯௪. ரேகையிற் கனிகொள்.
௯௫. ரோதனந் தவிர்.
௯௬. ரௌத்திரம் பழகு.
௯௭. லவம்பல வெள்ளமாம்.
௯௮. லாகவப் பயிற்சிசெய்.
௯௯. லீலை யிவ்வுலகு.
௧௦௦. (உ)லுத்தரை யிகழ்.
௧௦௧. (உ)லோகநூல் கற்றுணர்.
௧௦௨. லௌகிக மாற்று.
௧௦௩. வருவதை மகிழ்ந்துண்.
௧௦௪. வானநூற் பயிற்சிகொள்.
௧௦௫. விதையினைத் தெரிந்திடு.
௧௦௬. வீரியம் பெருக்கு.
௧௦௭. வெடிப்புறப் பேசு.
௧௦௮. வேதம் புதுமைசெய்.
௧௦௯. வையத் தலைமைகொள்.
௧௧௦. வௌவுத னீக்கு.

ஓம் சக்தி
பக்கம் 5

22

ஞாயிறு IV

திருப்புகழ் II

22

[சூரிய ஸ்துதி]

கடலின் மீது கதிர்களை வீசிக்
கடுகி வான் மிசை யேறுதி யையா,
படரும் வானொளி யின்பத்தைக் கண்டு
பாட்டுப் பாடி மகிழ்வன புட்கள்.
உடல் பரந்த கடலுந் தனுள்ளே
ஒவ்வொர் நுண் துளியும் விழியாகச்
சுடரு நின்றன் வடிவையுட் கொண்டே
சுருதி பாடிப் புகழ்கின்ற திங்கே. (1)

என்ற னுள்ளங் கடலினைப் போலே
எந்த நேரமு நின்னடிக் கீழே
நின்று தன்னகத் தொளிர்வது காணாய்
நின்றன் சோதி நிறைந்தது வாகி
நன்று வாழ்த்திடச் செய்குவை யையா,
ஞாயிறென்னு மொளியுடைத் தேவா
மன்று வானிடைக் கொண்டுல கெல்லாம்
வாழ நோக்கிடும் ~~வண்ண~~ வள்ளிய தேவா. (2)

காதல் கொண்டனை போலு மண் மீதே!
கண் பிறழ்வின்றி நோக்குகின்றாயே.
மாதர்ப் பூமியு நின்மிசைக் காதல்
மண்டினா ளிதி லைய மொன் றில்லை.
சோதி கண்டு முகத்தி லிவட்கே
தோன்றுகின்ற புது நகை யென்னே!
ஆதித் தாய் தந்தை நீர் உமக்கே
யான் அடிமை செய்வேன்— (3)

ஓம் சக்தி
பக்கம் 6.
கிளிப் பாட்டு.

(1) திருவைப் பணிந்து நித்தம்
செம்மைத் தொழில் புரிந்து-
வருக வருவதென்றோ- கிளியே
மகிழ்வுற் றிருப்போமடீ.

(2) வெற்றி செயலுக் குண்டு
விதியெனிய மென்று
கற்றுத் தெளிந்த பின்னும்- கிளியே
கவலைப் படலாகுமோ?

(3) துன்ப நினைவுகளும்
சோர்வும் பயமுமெல்லாம்
அன்பி லழியுமடீ- கிளியே
அன்புக் கழிவில்லை காண்.

(4) ஞாயிற்றை யெண்ணி யென்றும்
நடுமை நிலை பயின்று
ஆயிர மாண்டுலகில்- கிளியே
அழிவின்றி வாழ்வோமடீ.

(5) தூய பெருங் கனலைச்
சிவசக்தி யென்னுமன்னை
நேயத் துடன் பணிந்தால்- கிளியே
நெருங்கித் துயர் வருமோ?

கோவிந்தன் பாட்டு.

கண்ணிரண்டும் இமையாமல் காத்திருந்து மெல்லத் தூப்புகில் ~~[illegible]~~ மலைத் தெய்வம்
பெண்ணிரண்டு வழிகளையும் நோக்கிடுவாய் கோவிந்தா பேணி நோக்கு
நண்ணிரண்டு பொற்பாத மலர்த்திருவாய் ஆசைத்து நாதா நாளும்
எண்ணிரண்டு செல்வமும் மிகப் பலவாம் விண் கலந்த வெளியனோர் (2)

எளியனேன் யானென்று எப்போது போக்கிடுவாய், இறைவனே யம்
வளியாலே பறவையாலே மரத்தினாலே ~~[illegible]~~ முகிலினாலே வரம்பில்லாத
வெளியாலே கடலாலே மண்ணகத்தே விதியாலே வீட்டிலெல்லாம்
களியாலே கோவிந்தா நினைக் காண்டு நின்றெடு நான் களிப்பதென்றோ (2)

என் கண்ணை மறைத்து நீடு கண்களே வெண்மையகத்தில்
இசைத்துக் கொண்டு
நின் கண்ணோடு புலவெல்லாம் நீ யெனவே நான் கண்டு நினைவு கொண்டு
மாதி புணர் ~~சேர்ந்தவர்~~ சேம்பர் முதன் பால வெள்ளா
வன் ~~[illegible]~~ கண்ணை, ~~புனை~~ மாத்தி நெஞ்சில்
புண் கண்ட பேய் வாழ்த்திடவே கோவிந்தா, எனக் கருள் புரிவாயே. (3)

ஓம் சக்தி

பக்கம் — 7.

விடுதலைப் பாட்டுக்கள்

VII

1. இந்தப் புவிதனில் வாழு மரங்களும்
இன்ப நறுமலர்ப் பூஞ்செடிக் கூட்டமும்
அந்த மரங்களைச் சூழ்ந்த கொடிகளும்
ஔடத மூலிகை பூண்டு புல் யாவையும்
எந்தத் தொழில் செய்து வாழ்வன வோ!
. . . .

(2) மானுட ருழா விடினும் வித்து நடா விடினும்
வரம்பு கட்டா விடினு மன்றி நீர் பாய்ச்சா விடினும்
வானுலகு நீர் தருமேல் மண் மீது மரங்கள்,
வகை வகையா நெற்கள் புற்கள் மலிந்திருக்கு மன்றோ?
யா னெதற்கு மஞ்சுகிலேன், மானுட ரே நீவிர்
என் மதத்தைக் கைக் கொண்மின்; பாடு படல் வேண்டா;
ஊனுடலை வருத்தாதீர் உணவியற்கை கொடுக்கும்
உங்களுக்குத் தொழி லிங்கே அன்பு செய்தல் கண்டீர்.

(8)

அம்மாக் கண்ணு பாட்டு.

VIII

(1) "பூட்டைத் திறப்பதுங் கையா லே — நல்ல
மனந் திறப்பது மதியா லே"
பாட்டைத் திறப்பது பண்ணா லே — இன்ப
வீட்டைத் திறப்பது பெண்ணா லே.

(2) ஏட்டைத் துடைப்பது கையா லே — மன
வீட்டைத் துடைப்பது மெய்யா லே
வேட்டை யடிப்பது வில்லா லே — அன்புக்
கோட்டை பிடிப்பது சொல்லா லே.

(3) "காற்றை யடைப்பது மனதா லே" — இந்தக்
காயத்தைக் காப்பது செய்கையா லே
சோற்றைப் புசிப்பது வாயா லே — உயிர்
துணி வுறுவது தாயா லே.

(பூட்டைத் திறப்பதுங் கையா லே — நல்ல
மனந் திறப்பது மதியா லே)

25 (Copied) IX 26

ஓம் சக்தி

கண்ணம்மா — அங்க வர்ணனை

எங்கள் கண்ணம்மா நகை புது ரோஜாப் பூ
எங்கள் கண்ணம்மா விழி இந்த்ர நீலப் பூ
எங்கள் கண்ணம்மா முகம் செந்தாமரைப் பூ
எங்கள் கண்ணம்மா நுதல் பால சூரியன்.

சரணங்கள்.

(1) எங்கள் கண்ணம்மா எழில் மின்னலை நேர்க்கும்
எங்கள் கண்ணம்மா புருவங்கள் மதன் விற்கள்.
திங்களை மூடிய பாம்பினைப் போலே
சேர்ந்த குழல் இவள் நாசி எட் பூ. (எங்கள்)

~~(2) இங்கித நாத~~ நிலைய மிரு செவி; இவள்.

(2) மங்கள வாக்கு நித்யானந்த ஊற்று.
மதுர வாய் அமிர்தம் இதழ் அமிர்தம்.
ஸங்கீத மென் குரல் ஸரஸ்வதி வீணை
சாய் வரம்பை; சதுர் அயிராணி (எங்கள்)

(3) இங்கித நாத நிலைய ~~..........~~ மிரு செவி
சங்கு நிகர்த்த கண்டம் அமிர்த சங்கம்.
~~மங்களக் கைகள் மஹா சக்தி~~
மங்களக் கைகள் மஹாசக்தி வாஸம்,
வயிறு ஆலிலை இடை அமிர்த ~~.....~~ வீடு (எங்கள்)

(4) சங்கரனைத் தாங்கு நந்தி பத சதுரம்
தாமரை யிரு தாள்; லக்ஷ்மீ பீடம்
பொங்கித் ததும்பித் திசை யெங்கும் பாயும்
புத்தன்பும் ஞானமும் மெய்த் திருக் கோலம்.
(எங்கள்)

ஸபாமக — நிபமக — நிதமக — கரிக —
ரிகரி — ஸஸஸ — ஸஸஸஸஸ — ஸஸஸ.
நிஸாப — பநி — மதாப — பாபா —
நிஸாப — பதாப — மபாமகரி —

செஞ்சுருட்டி ராகம் — ரூபகம் "தத் தாரிட, தத் தாரிட" என்ற கதி

[illegible]

விடுதலை! விடுதலை! விடுதலை!

பறையருக்கும் இங்கு தீயர் புலையருக்கும் விடுதலை!
பரவ ரோடு குறவருக்கும் மறவருக்கும் விடுதலை!
திறமை கொண்ட தீமை யற்ற தொழில் புரிந்து யாவரும்,
தேர்ந்த கல்வி, ஞான மெய்தி வாழ்வ மிந்த நாட்டிலே. (1)

ஏழை யென்றும் அடிமை யென்றும் எவனு மில்லை; ஜாதியில்
இழிவு கொண்ட மனித ரென்ப திந்தியாவி லில்லையே.
வாழி கல்வி செல்வ மெய்தி மன மகிழ்ந்து கூடியே,
மனிதர் யாரு மொருநிகர் - ஸமான மாக வாழ்வமே. (2)

~~[illegible]~~ மாதர் தம்மை யிழிவு செய்யு மடமையைக் கொளுத்துவோம்
வைய வாழ்வு தன்னி லெந்த வகையினு நமக்குளே;
தாதர் என்ற நிலைமை மாறி ஆண்க ளோடு பெண்களும்
சரி, நிகர், ஸமான மாக வாழ்வ மிந்த நாட்டிலே. (3)

ரிகபதா — பமகரி — ஸரிரிஸா —

ரிகப பதக — கரிரிரிரி — ரிகப பபபபபப —
ரிகப பத — ஸஸஸஸஸஸ — கபதஸஸஸ — ஸஸஸஸ —
ரிதஸ ஸஸரி — பமபகரி — ஸஸஸ ஸஸஸ — ஸரிரிதா —
ரிரிஸஸஸ — ஸரிரி தத — பமகரி — ரிகப —
பதஸஸ — தஸஸரி — ~~[illegible]~~ ஸரிக —

27

பக்கம் - X

ஓம் சக்தி

வள்ளிப் பாட்டு.

(copied)

XI

பல்லவி:

நீஸ ஸநி நிஸா ஸாநீ— பநிஸாநி ஸநிஸாநீ — பநிஸாநி ஸாநீ.

சரணம்:—

ஸம் மம் மா— தபா தபா— தமபநீ தா தமபநீ பாம்பா—

ஸகஸநிதப— மாமா—

தமபநீ— மபநிபா— தமபநீ— மபநிபா—

ஸநிபா— ஸநிதப மா— தபா, தபா,

தமபநீ— நீநீ நீநீ — ~~[illegible]~~ ஸாஸாஸா.!

—

பல்லவி.

உனையே மயல் கொண்டேன் — வள்ளீ.

உண்மை யறிவாய், உயிரினு மினியாய்! (உனையே)

சரணம்

எனை யாள்வாய், வள்ளீ, வள்ளீ

இளமயிலே, என் இருநிதியே

கனியே சுவையுறு தேனே.

கலையே அறிவுறு வாய்— கலவியிலே மருவுறு வாய்,

தனியே— ஞான விழியாய்— நிலவினில்

நினை மருவ, வள்ளீ! வள்ளீ—

நீயாகிடவே வந்தேன்.

XII

சாகா வரம்.

(copied)

(தோடி ராகம்)

பல்லவி.

நீஸாஸநி நிஸா ஸாநீ— பநிஸாநிஸநிஸாநீ— பநிஸாநிஸாநீ—

சரணம்:

நீநீஸா ஸாஸாநீ— ஸாநிஸகாகா— ஸாநி ஸநீதா—

மாபாபா— மாமம மாமா— பதபத தாதா— பதபத தாநீ.

—

பல்லவி.

சாகா வரம் அருள்வாய் ராமா—

சதுர் மறை நாதா சேதோ நாதா.

28

சரணங்கள்:-

(1) [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (சாகா)

(2) [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (சாகா)

(3) [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (சாகா)

XIII

செல்லம்மா பாட்டு.
([illegible])

copie

பல்லவி:-
[illegible]
[illegible] ([illegible])
[illegible]

சரணம்:-
[illegible]
[illegible]
[illegible]

பல்லவி.
[illegible] (Bis)
[illegible] (Bis)

சரணங்கள்

(1) [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ([illegible])

[illegible]

29 பக்கம் - 12

(2) மாத ஸாம்பூர் [illegible] நீது
ஸாநி ஸாநி ஸ நி - தனி
பாதா மோ - ஸ்ரீஸ
சேதா மோ. ~~[illegible]~~ காஸ்ஸாம்பா (நின்ற மே)

(3) யாவு மே அத மனிக் கொ
ரிச ஞ மௌனச் குநி கோர்ரும்
மேவு மே - நீரி கல்லாம்பா
யாவு மே. ~~[illegible]~~ (நின்றமே)

2.

"பூலோக மோகினி" (ஸம்ஸ்க்ருதம்)

(XIV)

பல்லவி:

பாநிஸ தநிஸநி, ஸாநி நிஸ நிநி ஸா - ஸாஸநி பநிப

அநுபல்லவி:-

நி தநி ஸநி நிஸா -
நிஸநி நிஸநி ஸநி - ஸநிபநி -
பாப தநிநி நிக ஸாநி நிஸா -
ஸஸ்ஸஸ்ஸ - ஸாஸாஸ - நிஸ்ஸாநிஸ ஸாநிபா -

சரணம்:

நிஸா நிஸ தநிஸா - ஸஸஸஸ் நிஸநிஸ ஸநிபநி
நிநி நிநி நிக ஸாஸநி நிஸா - பஸ்ஸ ஸஸ்ஸ ஸஸஸஸ - நிஸ்ஸாநிஸ ஸநிஸா -
ஸாஸா ஸாஸா - பாபா பாபா - ~~[illegible]~~ பநிப்பநி - பபப - தாநி நிஸா -
தநிநிநி - நிபெ - நிநிஸநி - நிஸஸஸ - பஸாநிபபதா - தாஸஸதநிஸ
(பாநிஸ).

பல்லவி.

பூ . . . . 2 லோக மோ. ஹ மோகி - னோ - அம்ப்ரு ஸாகி.

அநுபல்லவி:-

ஆ லோக ப்ரலோகி
அம்ப்ரு கேச ரேச புரோ
காஸ மம மோகி காம ஸாகி
காமக ஸ்ரா ரூப கல்ப நிபாநித்ய

சு

30

சரணம் -

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

வாழ்க திலகன் நாமம்.

II

XV

(Copied)

பதி I

பல்லவி

வாழ்க திலகன் நாமம் வாழ்க வாழ்கவே.
வீழ்க கொடுங் கோன்மை வீழ்க வீழ்கவே.

~~[illegible]~~ சரணங்கள்.

(1) நாலு திசையும் ஸ்வாதந்திர்ய நாதம் எழுகவே
நரக மொத்த அடிமை வாழ்வு நைந்து கழிகவே
ஏலு மனிதர் அறிவை அடர்க்கும் இருள் அழிகவே
எந்த நாளும் உலக மீதில் அச்சம் ஒழிகவே. (வாழ்க)

(2) கல்வி யென்னும் வலிமை கொண்ட கோட்டை கட்டினான் - நல்ல
கருத்தினால் அதனைச் சூழ்ந்தோர் அகழி வெட்டினான்
சொல் விளக்க மென்று நிலைக் கோயில் ஆக்கினான்
ஸ்வாதந்திர்ய மென்றதன் மேல் கொடியைத் தூக்கினான். (வாழ்க)

(3) துன்ப மெனுங் கடலைக் கடக்குந் தோணி யவன் பெயர்
சோர் வென்னும் பேயை யோட்டுஞ் சூழ்ச்சி யவன் பெயர்
~~[illegible]~~ அன்பெனுந் தேன் ஊறித் ததும்பும் புதுமலர் அவன் பேர்;
ஆண்மை யெனும் பொருளைக் காட்டும் அறிகுறி யவன் பேர் - (வாழ்க)

பல்.

தஸாநித - நிநிநி ஸாஸ - ஸா ப தாநிஸா -
பாப்ப பாப்ப பாப்ப பாப்ப - தாநிதாநிநி -

சரண

தஸாநித - நிநிநி ஸாஸ - ஸா ப தாநிஸா - ஸஸ
பாப்ப பாப்ப பாப்ப பாப்ப தாநிதாநிநி -
பாப்ப பாப்ப தாபதநி - தாத பாபபா - ப.
ஸாஸ ஸாஸ ஸஸஸஸஸ நிநிநி தாதத - (தஸாநித)

[illegible] 31 ~~[illegible] 14~~

[illegible]

XVI

(Copied)

31

பல்லவி

[illegible]

([illegible])

சரணங்கள்.

(1) ([illegible]) [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ([illegible])

(2) [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ([illegible])

(3) [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

([illegible])

32

ஓம் சக்தி

ஸ்ரீ - செல்லம்மா பாட்டு.

(தொண்டைச் சிந்து - ஆதி பல்லவி)

எந்த ராகமும் (ஸாவேரி, யதுகுலம்) சரணங்களுக்குப் போடலாம்

பல்லவி.

பட்டுத் துணிக் கொண்டாள் - மணப்
பட்டுத் துணிக் கொண்டாள்

சரணங்கள்.

(1) தாழத் தவம் புரிந்து, - நீ பெற்ற முனிவர்
தேடற்ற தெய்வங் கண்டோர் கூடக் கருது மொளி
பாட்டுப் பேசி ஞானக் - கூட்டத்தில் விளையாடி
தேடத் தீர்ந்து கன்னி - வேடத் திருத்தியைப் போல்,

நீடற்ற கற்பனைகள் - கா பெற்ற சித்தனைகள்
நேசம் மிகக் கொஞ்சினாள் - ஊர் பெற் றதை யமரர்
தேசத் தலைக்கு மின்ப - வீட்டைத் திண்மை செய்து
வேட்டுத் திரு வள்ளி, வாழ்த்து மென் ~~[illegible]~~ கண்ணாட்டியோ! - (பட்டுத்)

(2) கண்ணனர் திரு மார்பில் - கலந்த மெல் லென் கோ?
விண்ணவர் தொழு திருப் - வீர சிங்காதனத் தே,
அண்ணிச் சிவ னுடல் - பாதி மலரான் கோ?
எண்ணத் திகிக்கு தடா - இவள் பொன் னுடலழகு,

பெண்ணின் வாசி யிவள் - பெரிய வழி துணையாள்
கண் ணுள் மணி யெனக்கே - காத லாசி யிவளாம்
பண்ணின் ஸ்வரிய இசை பாடித் தெரியணுகும்
உன்னை யிதழ் பூமுத உளறிதனள் - ~~[illegible]~~ கண்ணாட்டியோ! (பட்டுத்)